

ned, man kan se i slammet, og derfor var det jo ikke nogen helt ringe idé at få analyseret, hvor forkeret vi lever, ved at analysere, hvad der er i slammet. Jeg synes faktisk, det er en fremragende idé.

I stedet for at lukke øjnene for problemerne må vi tage konsekvenserne. Det er nødvendigt, at vi skaber et samfund med udstrakt genbrug og sparsommelighed i forbruget af goder og ressourcer. Alle dele af samfundet fra den største virksomhed over det offentlige og til den mindste forbruger må lære at tænke som forvaltere, tænke i helheder, ikke som forbrugere i alle beslutninger. Kodeordene må være nøjsomhed og hensyn til vore medmennesker og ikke mindst efterkommere.

Et element i hele den her helhedstænkning er jo så altså kemikaliestrategien. Det er vigtigt at få lavet en liste over uønskede stoffer, at få begrænset anvendelsen, at få kontrol, at få produktansvar, at få mærkningsordninger osv., og Kristeligt Folkeparti er med på, at vi kan tage nationale tiltag, selv om vi ikke kan komme igennem med dem på EU-plan, og at vi selvfølgelig skal vurdere tingene ganske nøje, når vi går i gang med det. Der er jo heller ikke nogen grund til at være masochist.

Vi er også med på, at afgiftsinstrumentet stadig væk er et godt adfældsregulerende instrument, som man også skal være klar til at ændre, hvis det viser sig, at ny viden fortæller, at den måde, man nu er begyndt at bruge instrumentet på, er forkert.

Vi ser frem til den indsats, der skal gøres i den kommende tid.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne sige ordførerne tak for en meget spændende og meget konstruktiv diskussion. Jeg har noteret mig de kritiske punkter, der har været i relation til regeringens kemikaliestrategi, og jeg skal prøve at komme tilbage til nogle af dem og prøve at svare på de spørgsmål, der er stillet mig.

Men inden jeg gør dét, vil jeg gerne kvittere for den generelt meget positive modtagelse, som strategien har fået her i dag i Folketinget.

Det er også mit eget indtryk, at mine medarbejderes forarbejde har været overordentlig solidt, og at strategien er udtryk for, ikke bare hvor alvorligt miljøproblemet med industrikemikalier er i vores samfund, men også hvor alvorligt regeringen tager det spørgsmål. På dette som på andre miljøområder søger vi også

internationalt at være foregangsland og presse udviklingen så langt frem som overhovedet muligt.

Jeg er glad for den positive modtagelse af strategien, og jeg mener, at vi i strategien og i den diskussion, der har været her i dag, har et fornemt grundlag at komme videre på.

Jeg tror, det var hr. Martin Glerup, der først fremhævede de mange måske udokumenterede, men nok så nærliggende farer, der knytter sig til det stærkt stigende kemikalietryk i samfundet. Når vi ser flere og flere allergiske lidelser, som forpester livet for børn og voksne, så tror jeg ligesom hr. Glerup, at det har sammenhæng med kemikalietrykket, og når vi ser de belastninger og den forarmelse af vores natur, der sker, har det også sammenhæng med det stigende kemikalietryk.

Og jeg tror, at hr. Glerup har fuldstændig ret, når han i modsætning til andre ordførere i sit indlæg betonedede, hvor vigtigt det er, at vi ikke sætter tempoet ned, men tværtimod sætter tempoet op. Regeringen er fuldstændig enig og prøver med sin strategi sammen med andre lande at presse udviklingen så hurtigt frem som overhovedet muligt.

Jeg vil også gerne sige hr. Hans Christian Schmidt tak for hans indlæg. Jeg synes, det var et meget konstruktivt og positivt indlæg, og vi vil meget gerne samarbejde med hans parti ligesom med andre partier i opfølgningen af strategien.

Det er klart, at der er nuanceforskelle os imellem. En forskel er nok synet på, hvad man kan gøre nationalt. Hr. Schmidt mener, at der er tale om et valg: Enten satser man på den internationale indsats – og det er det, han er tilhænger af – sådan at man for at undgå konkurrenceforvridning og få den størst mulige miljø-mæssige effekt satser på at gøre noget sammen med andre lande og ikke udsætter sit eget erhvervsliv for en særbelastning ved at gøre tingene i sit eget land i stedet for at vente på de fælles regler, eller også satser man på den nationale indsats, som måske nok gør, at man kan handle lidt hurtigere, men som til gengæld har alle de problemer, jeg lige har nævnt, i sig.

Efter regeringens opfattelse er der ikke tale om et sådant valg. Vi mener, det er et falsk alternativ. Der er efter vores opfattelse behov for at gøre noget både på globalt plan og på regionalt plan og på nationalt plan. Al erfaring viser, at det er ved vekselvirkningen mellem den lokale, den nationale, den regionale og den glo-